Leslí: PRVNÍ RITUÁLY V MÉM ŽIVOTĚ VI

Můj první nářez, který si celkem přesně pamatuji aneb první ze dvou výprasků od táty mimo zavedené rituály

Z dávné historie mého dětství nebývale jasně vystupuje tato vzpomínka na jednu noc. Muselo to být někdy koncem 50. let minulého století. V době, kdy jsem podle mých, trochu zastřených, vzpomínek dostával od táty na zadek v koupelně hned po sprchování, přehnutý ven z vany přes její okraj. V době kdy mě rozzlobená máma lehce přeprala, když mě v návalu rozčilení chtěla ztrestat vařechou a táta proto ještě nemusel zavádět rituál vařechy a taky před tím, než jsem dovedl bezpečné slézt z postýlky a nepřestali mi proto zvedat její bočnici.

Jako hyperaktivní dítě jsem měl problémy usínat. Máma mě proto dávala spát až v noci, a třebaže jsem se ocitl v postýlce někdy před 23. hodinou, převaloval jsem se často i dvě hodiny v zoufalé snaze usnout. S maminkou i tatínkem jsme v té době ještě spali v jedné větší místnosti. První vstávala mamka v pět hodin, táta v šest a já, ač mohl klidně vstát až někdy po osmé, jsem už před šestou poskakoval po postýlce a každodenně tak tátovi nahrazoval budík.

Té noci jsem zase nemohl usnout, rodiče již oba spali a moje opuštěnost a nuda vyústila do následujícího. Toužil jsem po nějakém rozptýlení, tak jsem si odkopal peřinu a do ticha noci se ozvalo: Mamíííííí pojď mě přikrýýýýýt!!!! Táta se zvedl, mamce povídá: Ali, lež. A opatrně mě přikryl, pohladil po vlasech, se slovy: už spinkej, dobrou noc a dal mi pusu na čelo. Když si zase lehl, přemýšlel jsem, jestli mě toto uspokojilo a přišel na to, že ne. Tak jsem si odkopal peřinu a do ticha noci se ozvalo: Mamíííííííííí pojď mě přikrýýýýýt! Táta vstal, přikryl mě a pohladil po hlavě se slovy: A už spi! Když už zase ležel, nějak jsem cítil, že mě to zase nějak neuspokojilo, chtěl jsem přece, aby mě přikryla maminka!! Tak jsem si skopal peřinu a do ticha noci se ozval dětský hlas: Mamíííííííííí pojď mě přikrýýýýýt! Táta se s funěnám zvedl z postele, pečlivě mě přikryl se slovy: Koukej už konečně spát!!! Výhružku v jeho hlase mi

můj asperger* neumožnil rozklíčovat. Chvíli jsem nešťastně ležel: Já chtěl přece ale mámu!!!! A nočního ticha se zase ozvalo: Mamíííííííí pojď mě přikrýýýýýýt!! Tátovo funění při vstávání bylo již dost hlasité. Stroze mě přikryl: **Radím ti dobře! SPI!!!** Moje zklamání neznalo mezí, zase táta, když já přece chtěl maminku!!!!! Mamíííííííííí pojď mě přikrýýýýýt!! Tentokráte táta z postele vyskočil bez funění, rozsvítil malou lampičku nad svou postelí a po příchodu k mé postýlce sundal dolů bočnici. To mne zaujalo, no konečně se bude něco dít!! Taťka mě chytil pod rukama a postavil v postýlce na nohy, potom na bocích uchopil vršek od pyžamka a zvedal ho nahoru. Byl jsem naučený několikrát denně spolupracovat při převlékání, tak jsem automaticky zvedl ruce nahoru. Tentokrát mi ale, naprosto nečekaně, zůstaly v pyžamu ruce zvednuté nad hlavu, i s hlavou. Tátovy ruce mi sjely po bocích až ke kotníkům a po cestě přibraly i spodek pyžama. Cosi mne zvedlo, a táta si mne pod levou paží někam odnášel, jen jsem slyšel odmykat skříň a krátce na to mámin hlas: NE PŘEZKOU!! **NE PŘEZKOU!!** Táta mne položil na zem na břicho a něco přišpendlilo pyžamo mezi mýma rukama k zemi. Vzápětí jsem ucítil na zadku strašně silný, tupý úder. Nečekaná situace mě šokovala. A podruhé něco dopadlo na můj zadek. To už se nocí ozvalo **aůůůůůůůůůůůůůůů!!** Pokusil jsem se přetočit na záda, ale ruce a hlava ne ani nepohnuly, jen tělo se mi přetočilo na bok a na druhý bok a zadek mi dopadl další úder. **Aůůůůůůůůůůůůůůů!!! Ne přezkou!!!** Další úder **aůůůůůůůůůůůůůůůůůů** a další **aůůůůůůůůůůůůůůůů** a další **aůůůůůůůůůůů** a další **aůůůůůůůůůůůůůůůůůůůůů** a další **aůůůůůůůůůůůůůůůůůůůůůůůůůů.** Údery přestaly, přišpendlení pyžama povolilo, něčí ruce mě zvedly ze země a někam nesly. Spodek pyžama, visící na levém kotníku, spadl. Najednou jsem někde stál. Vršek od pyžama mi byl stažen zase dolů. Stál jsem ve své postýlce, táta vedle mne a do ticha noci se stále ozývalo hlasité vytí snad celé vlčí smečky. **Váááááááááááááááhůůůůůůůůůůůůů.** Hned potom jsem byl položen na břicho, rameny mi lomcovaly vzlyky, ještě jsem registroval, že se zhaslo a hned potom jsem se konečně propadl do náruče spánku.

Ráno jsem dlouho spal, babička mne musela do školky dokonce budit!! Když mě oblékala, položila mě v postýlce na břicho a prohmatávala mně zadek. Dost to bolelo. A pak mě hodně dlouho bolelo běhat ze schodů a hlavně do schodů.

Nosil jsem dětské kalhoty, které mi z měkké látky šila tátova maminka. Neměly poklopec, a tak jsem si je při čůrání musel stahovat až pod zadek. Díky tomu jsem se druhý den dozvěděl od děcek ve školce, že mám úplně fialový a strašně flekatý zadek.

No a později sem se ještě dověděl, asi od maminky, že té noci táta na moji zadnici poprvé a naposledy použil široký hasičský opasek, protože řemen, používaný v té době k mojí výchově, visel na věšáku o patro níž a koupelna, kde se běžně používal, byla přístupná pouze přes ložnici dědečka a babičky.

---

*Pozn.: Asperger = Aspergerům syndrom je laicky lehčí forma autismu, která postiženému komplikuje až znemožňuje chápání sociálních situací a vztahů.